

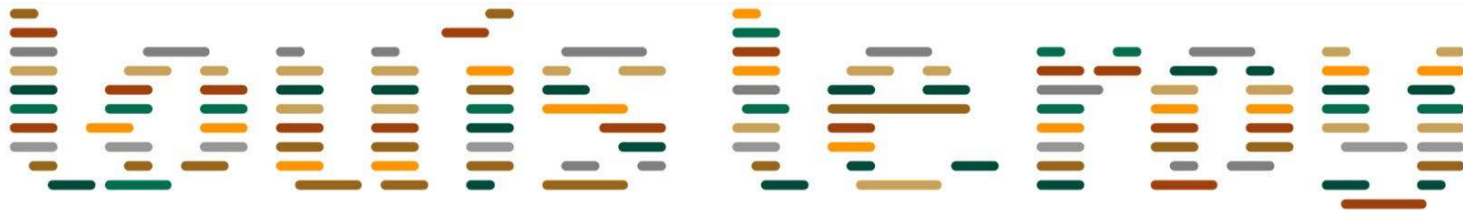
A background image of a dense forest with green foliage and tree trunks.

200 JAAR IS NIETS!

Louis G. Le Roy (01924 - 02012)

weven en stapelen

Voortgang publicatie 'Louis le Roy, Ecotect'

Welkom

Projecten

Publicaties

Boeken

Essays -

boekhoofdstukken

Dagbladen

Dagbladen (tijdlijn)

Tijdschriften

Webpublicaties

Scripties - dissertaties

Film & Video

Gebeurtenissen

Info

Projecten

Ecokathedraal · Mildam · 1964 - 3000

Categorie 1 · Ecokathedraal

IJntzelaan 6 Mildam

In 1964, twee jaar nadat het gezin le Roy naar Oranjewoud is verhuisd, koopt Le Roy op een veiling een stuk weiland aan de Yntzenlaan in Mildam, ten zuiden van het landgoed Oranjewoud, ca 4 km van zijn woonhuis. Het zou de locatie worden van Le Roy's meest bekende werk; de Ecokathedraal. Het project kent een aantal te onderscheide fasen, elk met een andersoortige betrokkenheid van Le Roy en elk met een navenantr rol van de natuur.

NB: de Yntzelaan bevindt zich aan de onderzijde van de door Le Roy getekende ontwikkelingsplattegronden.

1 De verwilderingsfase, van weiland naar start Ecokathedraal 1965-1983

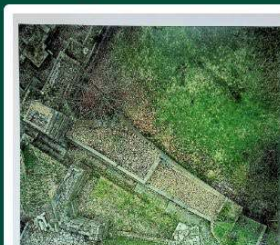

Het in 1963 aangekochte landje is van ca 1,5 hectare groot en opgedeeld in twee Z-vormig geschakelde rechthoeken. In een van de hoeken verbinding een stukje bos,

afbeelding beginjaren:

afbeelding recent:

De tuinman en de woestijn

denken doen en laten van Louis le Roy

Niveau 1

betreft:

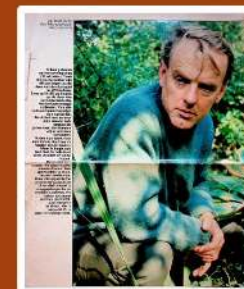
- Le Roy tuin Kennedylaan in Heerenveen
- Tuin eigen woonhuis in Oranjewoud

bron Avenue

brontaal Nederlands

auteur(s) Oppenoorth, Frans

download [De tuinman en de woestijn.pdf](#)

Citaten:

- "Ik ben geboren op hervormingsdag (31 oktober). Toen timmerde Luther zijn 95 stellingen op de deur van de slotkapel in Wittenburg. Eens zal ik 95 stellingen op de deur van de Nederlandse Heidemaatschappij spijkeren. Van alle cultuurmaatschappijen dan natuurlijk. [...] Die gigantische projecten waaruit de diversiteit totaal is weggeploegd. En de energie waarmee die zaken tot stand worden gebracht gaat nergens in zitten, die is verspilld. Er is geen kringloop meer."
- (over de tuin Oranjewoud)
"Om te beginnen moet je ervoor zorgen dat er nergens in je tuin aarde onbedekt is. Je moet pluriformiteit mogelijk maken door hoogteverschillen te creëren en stenen terug te brengen. Hier en daar een waterputje. En als gereedschap alleen maar een zaag, een snoelmes en een spade. Verdelgingsmiddelen en kunstmest zijn uit den boze. Er mag niets, maar dan ook niets uit de tuin weggehaald worden: En dan maar wachten; het wordt allemaal perfect voor je verzorgd. De planten volgen elkaar op, bloeien en groeien in een zeer echte harmonieuze plantengemeenschap."

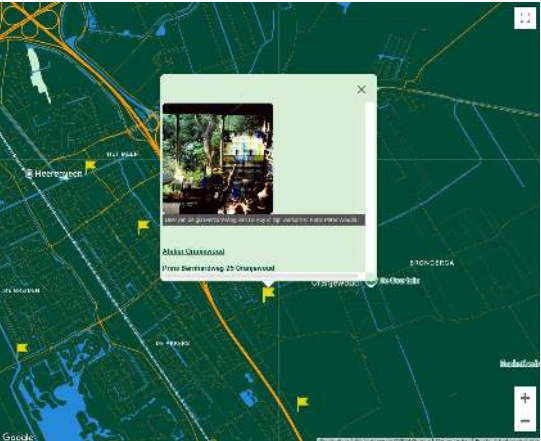
Projecten

Alle projecten waarbij Louis le Roy actief betrokken is geweest.
Voor hulp en uitleg van de verschillende categorieën en soorten projecten klik ["Info - Zoekhulp"](#).

+ toevoegen Filter

		Projectnaam	Plaats	Start	Eind	afb. vroeger	Soort		
☐		meer info		Tuin eigen woonhuis	Oranjewoud	1962	2012		Tuin
☐		meer info		Atelier Oranjewoud	Oranjewoud	1962	2012		Overig
☐		meer info		Ecokathedraal	Mildam	1964	3000		Ecokathedraal
☐		meer info		Le Roy tuin Kennedylaan	Heerenveen	1965	2105		Tuin Ecokathedraal
☐		meer info		Tafelstapelingen	Atelier Mildam en Oranjewoud	1965	2012		Overig
☐		meer info		tuin La Mère	Woluwe-St Lambert, Brussel	1970	1973		Tuin Participatie
☐		meer info		Ecologische tuin	Enschede	1971	1978		Tuin
☐		meer info		le Roy gebied Levensborg	Groningen	1972	1983		Participatie
☐		meer info		Tuin Begijnhoofdkerk	Leeuwarden	1972	1978		Tuin Participatie
☐		meer info		minituin	Eindhoven	1972	1975		Participatie
☐		meer info		le Roy Tuin	Wolvehaven	1972	1977		Tuin
☐		meer info		Atelier Mildam	Mildam, ecokathedraal	1972	3000		Overig

☐		meer info		Atelier Mildam	Mildam, ecokathedraal	1972	3000		Overig
☐		meer info		Jardin Sauvage	Cergy-Pontoise	1978	1984		Participatie
☐		meer info		Das Konzept Le Roy	Hamburg	1979	1980		Participatie
☐		meer info		Universiteitstuin	Bremen	1979	1982		Participatie
☐		meer info		glasstapelingen	Oranjewoud	1980	2012		Overig
☐		meer info		dr. Johan Picardlaan, Rolde	Rolde	1965	1994		Tuin
☐		meer info		Junkthuispark	Utrecht	1970	1971		Tuin Participatie
☐		meer info		Wijkstuin Ommoo	Rotterdam	1971	1973		Participatie
☐		meer info		Herinrichting wandelpark Martensdijk	Cornjum / Koarnjum	1972	1983		Tuin
☐		meer info		Proeftuin Krabbel	Hoogeveen	1972	1974		Tuin
☐		meer info		Heemtuin Amstelpark	Amsterdam	1973	1973		Tuin
☐		meer info		Ashram College	Alphen aan den Rijn	1978	2021		Tuin Participatie
☐		meer info		Alencón, Pa.	Alencón, Pa.	1979	1979		Tuin
☐		meer info		Oberhausen	Oberhausen	1984	0		Participatie
☐		meer info		tuin Kristinsson	Deventer	0	0		Tuin
☐		meer info		Hogeland	Amersfoort	0	0		
☐		meer info		Heerenveense tuin	Rolde	0	0		Tuin

Projecten

Le Roy tuin Kennedylaan · Heerenveen · 1965 - 2105

Categorie 1 · Tuin, Ecokathedraal

Europalaan / Pres. Kennedylaan Heerenveen

De Le Roy tuin in Heerenveen in de middenberm van de Kennedylaan / Europalaan is sinds 1966 in ontwikkeling. In 2005 is er een 100-jarige intentieverklaring ondertekend tussen de gemeente Heerenveen en de Stichting T.L.O.

De tuin kent drie opeenvolgende fasen:

- 1 **Natuurtuinfase**: Aangelegd en ingepant, grotendeels door Le Roy zelf met hulp van de gemeentelijke plantsoendienst.
- 2 **Verwilderingfase**: Nadat le Roy zich steeds meer terugtrekt uit het onderhoud en de ideeën over 'de natuur zijn gang laten gaan' de overhand nemen, groeit de tuin langzaam dicht tot een bos.
- 3 **Ecokathedraalfase**: Na het ondertekenen van het 100-jarige contract worden delen van de tuin opgehoofd en begint de ecokathedraalfase waarbij de regels voor een ecokathedraal proces ook in de Heerenveense tuin van toepassing zijn.

Natuurtuin fase

In 1964 vorderen de bouwwerkzaamheden in de wijk Heerenveen Midden zover dat de gemeente gaat nadenken over de plaatsing van een kunstwerk in de centrale open plek in het gebied. Er wordt, onder voorzitterschap van wethouder de Boer, een commissie van advies voor verfraaiing van het stadsbeeld in het leven geroepen waarin, naast een aantal ambtenaren, ook een 'kunstzinnig aangelegd particulier' wordt opgenomen. Voorgesteld wordt hiervoor de tekenaar aan de HBS dhr. leroy (of hoe moet dat worden geschreven). Le Roy neemt zitting in deze commissie, die begin 1965 alweer wordt opgeheven wanneer haar taken worden overgenomen door de net ingestelde Culturele Raad. Achtereenvolgens besluit de Culturele Raad, op voorpraak van vice-voorzitter le Roy, niet één plek voor een plastiek aan te wijzen, maar verschillende plekken, niet één maar verschillende kunstenaars opdracht te gaan geven, geen permanente plekken ter beschikking te stellen, maar een plek voor de periode van een jaar aan een kunstenaar ter beschikking te stellen, de kunst niet te gaan kopen, maar huren en elke nieuwe kunstenaar te laten reageren op het werk van zijn voorganger.

Tevens wordt besloten afbreken van kunstwerken te plaatsen eerst een geschikte ondergrond te produceren en een botanische plantensamenstelling aan te brengen. Onder leiding van le Roy wordt in 1965 met uitvoering van de werkzaamheden begonnen. De strook grond van ca. 2 km lengte en 20 m breedte wordt in de lengte open gegraven en gevuld met puin en ander afvalmateriaal om het benodigde reliëf in het terrein te krijgen. In de lengterichting wordt de strook in vijf delen geknipt die elk een eigen groen thematisch meekrijgen. Uitvoering van de werkzaamheden geschiedt niet, zoals le Roy had voorgesteld met de omwonenden, maar uitsluitend door medewerkers van de gemeentelijke plantsoendienst. Als het eerste deel (Kennedylaan) vorm begint te krijgen en er sprake van is dat ook de Europalaan op dezelfde manier zal worden aangepakt, rijzen bezwaren van de bewoners die liever rozenparken en gazons hadden gezien. De gemeente ondersteunt ook het tweede deel van de aanleg volgens le Roy's plannen. Ondertussen groeit nationaal de belangstelling voor deze nieuwe wijze van parkaanleg, wordt er in kranten en vakbladen over geschreven en nadat le Roy in 1971 in een VARA-TV uitzending verschijnt om over het tuinen van 'le Roy' te spreken nemen de belangstelling en het aantal aanvraagverzoeken verder toe.

In 1972 worden de aanlegwerkzaamheden afgerond en brengt le Roy opnieuw de mogelijke inzet van omwonenden bij het onderhoud en de doorontwikkeling van de parktuin ter discussie. Wanneer de gemeente dit opnieuw blokkeert verzoekt le Roy in februari 1973 zijn naam niet langer aan dit project te koppelen.

Verwilderingfase

Meer dan drie decennia wordt alleen regulier onderhoud aan het park gepleegd door de plantsoendienst. Het park is dan nauwelijks meer toegankelijk, vervuult en wordt als hangplek gebruikt door jeugd uit heel Heerenveen.

Ecokathedraalfase

.. (bijna) alle projecten geïnventariseerd (34 op dit moment)

Tijdschriften

Publicaties in niet-regelmatig verschijnende (jaar-, maand-, kwartaal-, jaar) tijdschriften en opblaasbladen.

[+ Aanvragen](#)

zoek: [filters verwijderen](#)

Titel

Bron

Auteur(s)

Omschrijving

Toon

[Zoeken](#)

[illegible]

PIET VOLLAARD & ROB HENDRIKS

LOUIS LE ROY ECOTECT

Het oeuvre van
een wilde tuinman

NAIOIO UITGEVERS

PIET VOLLAARD & ROB HENDRIKS

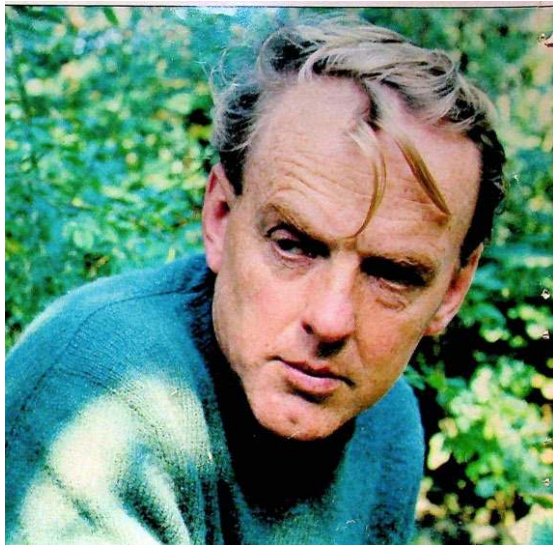
LOUIS LE ROY ECOTECT HET OEUVRE VAN EEN WILDE TUINMAN

NAIOIO UITGEVERS

Maar ja, dat boek... de **cover** is er al (voorlopig) ...

1924 - 1965

1965 - 1973

1973 - 1983

1983 - 1995

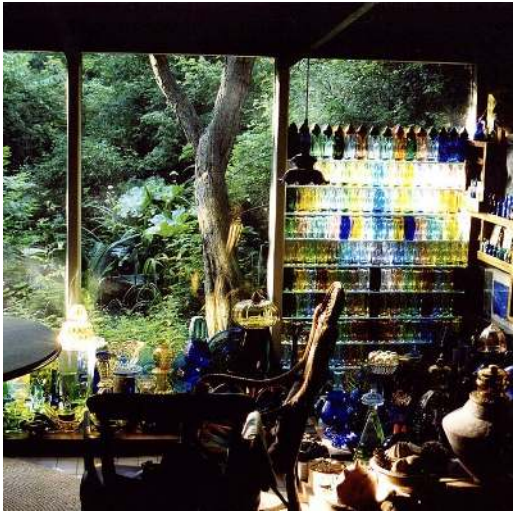

1995 - 2012

Openstaande vragen:

- foto Le Roy als docent
- foto Le Roy die een lezing geeft
- video - geluidsopnamen

stapelen¹

1924 - 1965

- Atelier en tuin Oranjewoud

1965 - 1973

- Le Roy tuin, Heerenveen
- La Meme, Brussel
- Ecologische tuin, Enschede
- Puintuin, Eindhoven
- Lewenborg, Groningen
- Sjanghaipark, Utrecht
- Wijk tuin Ommoord, Rotterdam
- tRegenboogkerk, Leeuwarden

1973 - 1983

- Ashram college, Alphen a/d Rijn
- Jardin Sauvage, Cergy-Pontoise
- Universiteitstuin, Bremen
- voortgang Leeuwenborg

1983 - 1995

- Ekokathedraal, Mildam

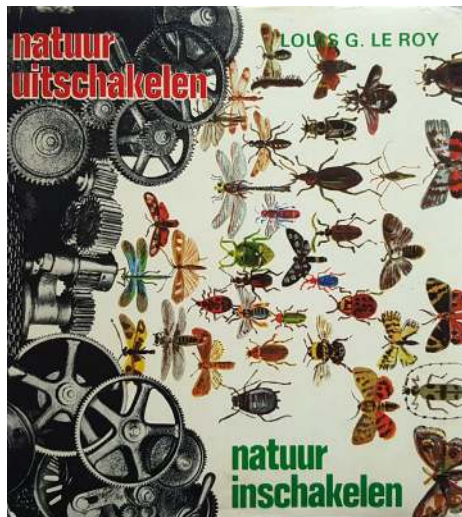

1995 – 2012

- Ekokathedraal
- Stichting TIJD
- overdracht Le Roytuin en Ekokathedraal

stapelen 2

Tweede lijn: Per periode **documentatie van projecten** (1^e categorie) die in die periode gestart zijn

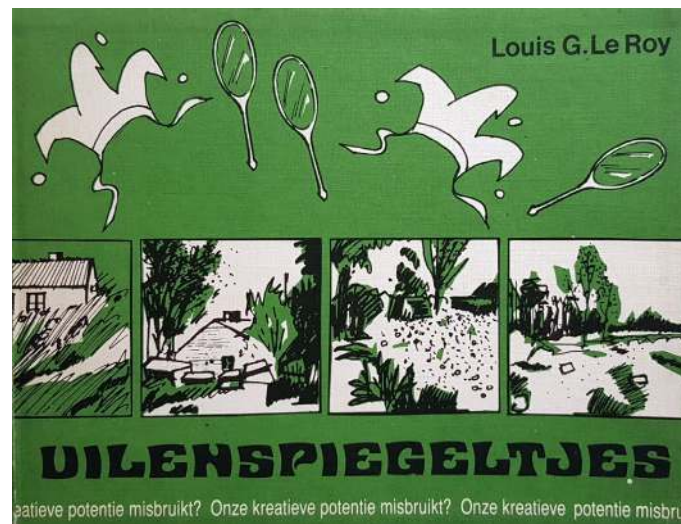
1965 - 1973

- Natuur Uitschakelen – Natuur
Inschakelen

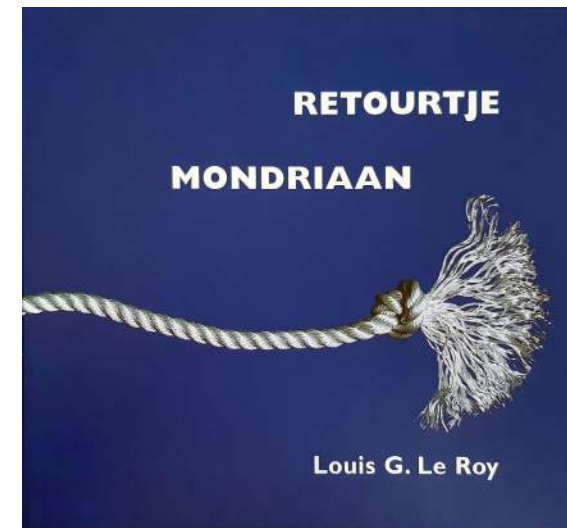
1973 - 1983

- Stedenbouw- en
architectuurkritieken
in PLAN, waaronder twee
'specials'

1983 – 1995

- voornamelijk lezingen

1995 – 2012

- Uitgaven Stichting TIJD

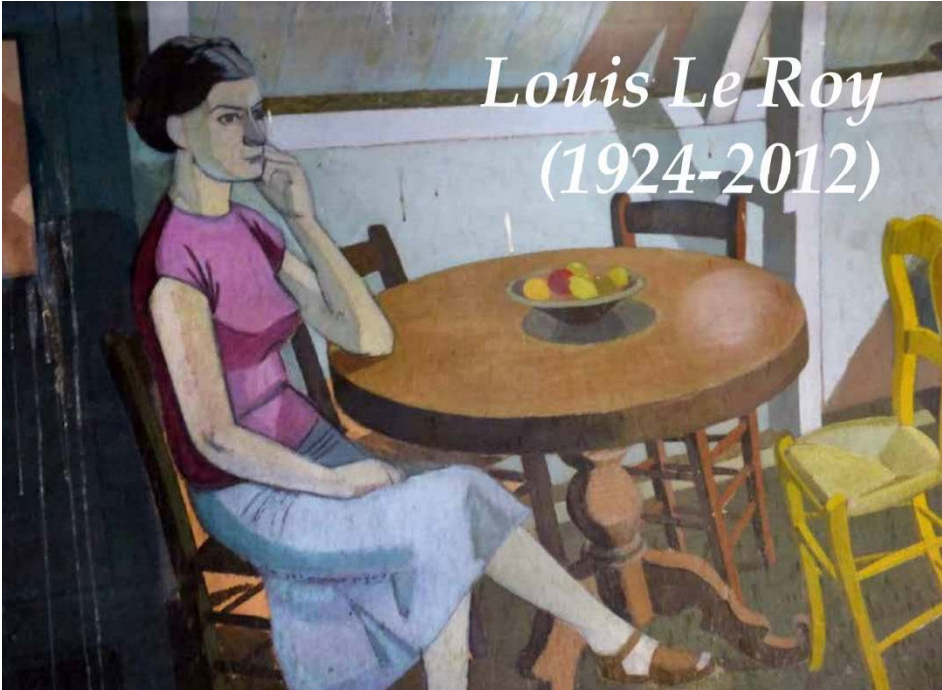
1924 – 1965

- enige dagbladartikelen

Openstaande vragen:
- Wie heeft video en/of
audio van een volledige
lezing van Le Roy?

stapelen 3

Louis Le Roy (1924-2012)

Kunstenaar?

het is een gewoon een gigantisch kunstwerk

Geeske Winea, leerling 1966

Tekenleraar?

Willem van Althuis, ex-stratemaker, kan eindelijk schilderen

„Schilderen is zo vreselijk moeilijk”, zegt Willem van Althuis. „En je kan ’t eigenlijk niet uitleggen aan iemand die het niet zelf doet. Je kan wel wat na schilderen, maar...”

Dan valt er al meteen een vrij lange stilte. Van Althuis zit ongemakkelijk met de ellebogen op de ronde tafel. Zijn vrouw Anke luistert en breikt. De klok tikt nadrukkelijk en buiten strekt het eindeloze weiland Friesland zich berijpt uit tot aan de horizon. Logisch dat een schilder, die hier iedere dag zit, zich gaat afvragen hoe...

„Ik zoek het ritme, de spanning,” zegt Van Althuis duister.

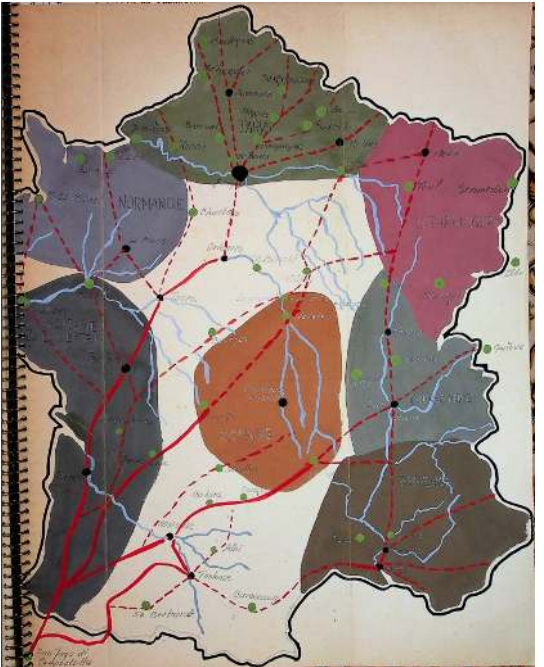
Enfin, zo komen we niet veel verder, dat is duidelijk.

Hij heeft een aantal jaren heel bewust in de stijl van beroemde kunstenaars geëxperimenteerd, maakte tekeningen in de geest van Kandinsky, Miro, Klee. „Niet om na te apen, maar gewoon als studie, om naar een vorm te zoeken. Wat jaren geleden zei ik nog tegen Anke: „Ik leun nog steeds op iemand. Toen ben ik naar de Friese Koerier gegaan met tekeningen. De kunstredacteur zei: „Er zit wat in, maar technisch ligt het nergens op. Ik wilde wel op tekenen, maar ik had er geen geld voor. Toen heeft hij geoordeeld, dat ik bij Louis Le Roy...

was met hele andere dingen bezig, met kleur en vormen. Ik zat daar gewoon vol van en ik vond die opdracht zo ver daar vandaan. Le Roy zei: „Dat is niks, dat is geen tekening. We zijn toen uit elkaar gegaan, niet boots hoor.”

„Ik heb hem laatst weer gezien. Hij zei: „Hoe gaat het nou met je? Wat doe je? Ik zei: ik maak grote blauwe vierkanten. Hij zei: „Daar dat is toch maar bijtelt, ik Je gaat toch wel weer landschappen schilderen.”

We gaan naar boven, naar zijn atelier, een slaapkamertje van drie bij drie meter, waar ook nog een grote linnenkast in staat. De grijze gordijnen zijn dicht. Het licht komt van een tl-buis boven de schilders-

Cultuurreiziger?

weven 1

Kostbare aankopen aan einde van contractperiode

Wilde tuinman laat gemeente met 'ongewenst kind' zitten

LOUIS LE ROY
...zelf weer aan de beurt...

Van een onzer verslaggevers
Louis le Roy, de 'wilde' tuinman van de gelijknamige gebieden in Leeuwarden, heeft bij het scheiden van de markt voor tachtigduizend gulden sierstenen en planten besteld voor de groene long van deze Groninger stadswijk. Tien jaar heeft de landschapsarchitect uit het Friese Oranjewoud bemoeienis gehad met de Le Roy-gebieden, maar zijn contract met de gemeente eindigt op 5 april aanstaande. Op de valreep heeft de tuinarchitect het gemeentelijk subsidiebedrag, dat al ruim negen jaar tot zijn beschikking staat, maar ongebruikt bleef, uitgegeven. Huidveerd zien gemeentebestuur en plantsoendienst de aflevering van de omvangrijke bestelling, en het daaraan verbonden toekomstige onderhoud, tegemoet. Le Roy denkt het karwei te klaren met groen-minnende onwonen. Weetwonder (Gietema): "Ik hoop dat de puinruip niet al te groot wordt". Ambtenaren spreken van het 'ongewenst-kind-effect'.

In het begin van de zeventiger jaren kwamen gemeente en Le Roy overeen dat hij in de nieuwe stadswijk zijn opmerkelijke sichten over ruige natuur en integratie daarvan in woon- en leefmilieu, gestalte mocht geven. De kunstschilderlertar kreeg tien jaar en honderdduizend gulden ter zijn beschikking om er samen met de bewoners iets van te maken. In het eerste jaar besloot de Le Roy voorzichtig tienduizend gulden aan groen en andere zaken voor de inrichting, waarna een wijselende groep enthouziastelingen zich op het terrein stortte. Een deel van die eerste bestelling raakte in het opbrengen of werd gestolen en ook reed het terrein heeft de afgelopen jaren heel wat afgewisseld, maar Le Roy liet het gestruik aan zijn Glorificatie - grantezels.

aan de bewoners over. In de tussenliggende periode is incidenteel het een en ander aan het terrein gemaakt, maar echt grote uitgaven zijn er niet meer gedaan. Tot enkele weken geleden, toen Le Roy met het nog beschikbare bedrag naar kweken en een steenhouwer stapte en grootscheepse inkoop deed, volgens zijn advocaat omdat 'na bijzeld' weer aan de beurt is.

De gemeente had intussen de indigding van het contract aan zien komen en veronderstelde dat het nu restaurant de bedrag leuk kon worden aan onderhoud, en misschien zelfs herstel, van de experimentele tuin. Een klap in het gezicht: was het dat Le Roy, overgens geheel in overeenstemming met zijn oorspronkelijk, die tachtigduizend gulden uitgaaf. Tot grote woede van de tuina-

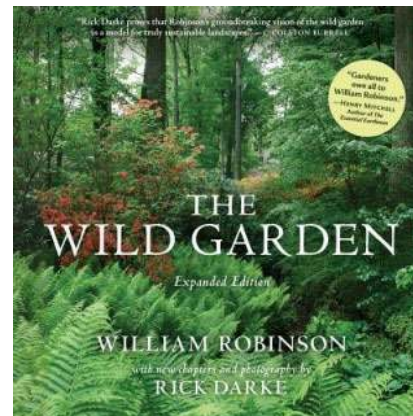
Oostenrijkse lof voor ecooloog uit Oranjewoud

HEERENVEEN - Hoewel de Oranjewoudster ecooloog Louis G. le Roy de laatste jaren in ons land wat minder aan de weg timmert, geniet zijn filosofie over inschakeling van het natuurlijke landschap bij de stedenbouw en de activiteit betrokkenheid van de mens bij dat proces, nog steeds veel belangstelling.

Zeer onlangs kreeg de waardering voor het werk van de 55-jarige Le Roy nog weer op bijzondere wijze vorm door het hem aangeboden erelidmaatschap van de vereniging 'Semiferax' van de Oostenrijkse Akademie der Wissenschaft in Wenen. De onderscheiding viel de „Waldster" ecooloog ten deel op voor-

spraak van de bekende professor en Nobelprijswinnaar prof. dr. Konrad Lorenz, docent in de diersociologie en in zijn land een vooraanstaand natuurbeschermers.

Le Roy kan de onderscheiding voegen naast vele andere uitingen van waardering voor zijn pionierswerk tegen de vervakkende, geestdodende monocultuur. Het vroegste begin van zijn inconventionele visie op het terugveroveren van de natuur midden in de groot-stad ligt in Heerenveen, waar het eerste experiment in 1966 gestalte kreeg. Sindsdien zijn de Kennedytuinen met hun gevarieerde begroeiing in heel Europa bekend geworden, al beschouwt Louis le Roy deze aanzet tot de creatie van alternatief groen in de stad nu ten

William Robinson, 1870

Mien Ruys, 1924

Wilde tuinman...

... of ecooloog?

En hoe zit het eigenlijk met die lange traditie van wilde, ecologische, natuurtuinen?

Raadslid wil inschakeling van 'wilde tuinman'

LOUIS LE ROY

Text: Eike von Radtewsky Foto: Jan Zwart, Henning Böck (3)

DER CHAOS-GÄRTNER

Hoch im Norden Hollands, bei Heerenveen, errichtet Louis Le Roy seine „Öko-Kathedrale“ aus Bauschutt – eine gigantische Ruine, deren einziger Zweck es ist, von der Natur überwuchert zu werden. Schon jetzt sieht sie aus wie ein vor langer Zeit im niederländischen Birken-

Mit einer gefüllten Glockenblume oder einem aperten, neuen Geranium kann man Louis Le Roy keine Freude machen. Wenn man ihn aber verspricht, einen Later will Hauschutt verbrennen, hilft er sich vielleicht aus seinem Häuschen locken, hinaus auf ein wenige Straßen weiter gelegenes, drei Hektar großes Stück Land. Zwischen Kuhweiden und Kornäckern schließt der Holländer dort Tag für Tag, punkt Stenue überinander, stapelt eine Mauer auf, zwei, drei, vier Meter hoch, ord-

dschungel versunkener Inkatempel. Doch das ist nur ein bescheidener Anfang. Die Kathedrale soll wachsen, über Generationen, endlos

Provinciale waardering voor 'wilde tuinman'

LEEWARDEN - „Ik heb verdorie weer een prijs“, had Louis G. Le Roy uit Oranjewoud verbaasd gezegd, na een telefoontje van de provincie vorige week. Van cultuurgedeputeerde Janne-wietske de Vries, nota bene een oud-leerling van hem, hoorde hij dat hij eind februari de Ger-vit Bennerprijs krijgt, een provinciale onderscheiding voor zijn complete oeuvre. Daar hoort €5000 bij, een oorkonde en een tentoonstelling in het Fries Museum. Gistermiddag is het officieel bekend gemaakt.

Het is de tweede keer dat de Bennerprijs, genoemd naar de Friese schilder, uitgereikt wordt. De eerste ging in 2005 naar Bas Epker. Er was toen veel over de prijs te doen, omdat hij geen duidelijk gezicht had en kunstenaars zich er zelf voor aan moesten melden. Inmiddels is het een oeuvreprijs die toegekend wordt door een onafhankelijke jury.

Le Roy (Amsterdam, 1924), had

Archiefphoto uit 1997 van Louis le Roy in zijn Ekokathedraal. Foto LCCJan de Vries

niet vermoed dat hij deze prijs zou krijgen. „Alles is voor mij een verrassing“, zegt hij. Dat was de oeuvreprijs die hij zeven jaar geleden van het Fonds voor Beeldende Kunsten ook. De voormalige tekenleraar is schilder, schrijver en glasver-

zamelaar, maar bekend werd hij vooral door zijn groeiprojecten, waar hij met restmateriaal uit de bouw bouwsels maakte in speciale plantsoenen en tuinen, om zo een combinatie van natuur en cultuur te krijgen. Hij dankt daaraan de bijnaam „wil-

de tuinman“. „Ik maak geen gebouwen waar ik een plantje tegenaan zet“, zegt hij. „Die twee gaan samen. Essentieel is die ecologische verwerking van een complex systeem.“ De Bennerjury noemt het „sociaal-ecologische

landschapskunst“ en vergelijkt hem met Aldo van Eyck en Ian Hamilton Finlay, maar vindt het „volstrekt uniek vanwege de aandacht voor inheemse planten“.

Een bijzondere plaats in zijn werk neemt zijn „Ekokathedraal“ bij Mildam in, een project dat al sinds de jaren zeventig loopt en dat tenminste tot 2100 zal doorgaan. „Het is heel bijzonder dat ik een eeuwencontract heb“, zegt hij. „Dat heeft nog nooit iemand op de wereld gehad.“ Zijn gezondheid belet hem om daar nog zelf in te werken, maar het werk eraan wordt voortgezet door andere betrokkenen. „Hij krijgt veel foto's, albums vol“, weet zijn echtgenote Inge.

Wat voor tentoonstelling er van hem in het Fries Museum gaat komen weet hij nog niet. „Ik denk dat het een overzicht gaat worden van mijn totale werk, maar het wordt vrij gecompliceerd.“

weven 2

„Wilde tuinman” dreigt te stoppen

Le Roy bost met bewoners omstreden Lewenborg-gebied

(Van een ander verslaggever)

De factor tijd is uiteindelijk doorslaggevend het grote breukpunt geworden tussen „tuinman” Le Roy en de gemeenteraad van „zijn” gebied. Terwijl de Friese landschapswaarder, kultureel aangesloten van een proces van jaren, mocht in Lewenborg vervolg aan oplossingen op korte termijn. Daarom wist Le Roy niet mee te werken. Alleen bleef zijden een door de Wijkraad Lewenborg georganiseerde voorlichtingsavond over het Le Roy-gebied.

Van de kant van de bewoners werd bij Le Roy aangehouden op een intensieve begroeiing tijdens de overname van het gebied. Le Roy weigerde een dergelijke begeleiding. Het overnemen van de heer Le Roy om de zaak er waren meer dan 100 belanghebbenden - duidelijk te maken wat hij ze wel wil, kwam hem te staan op een aantal onplezierige opmerkingen. Voor Le Roy liep de zaak een keer dusdanig hoog op dat hij dagelijkse opdracht aan de gemeente terug te geven. En alles waar het publiek om vroeg was een helpende hand om wat te doen met de vrijheid die men heeft binnen het Le Roy-gebied. En die hulp doelt men nu juist bij Le Roy te kunnen krijgen... Le Roy was evenwel niet te vernemen tot het maken van afspraken. Als het enige min of meer vaste punt kwam naar voren dat hij vanaf over twee weken iedere zaterdag bereikbaar en aanspreekbaar zal zijn in zijn werkgebied bij het Kraaienveld. Wat heeft hij te verstaan gegeven dat men hem daar niet lastig moet vallen met allerlei doelpunten. „Ik heb geen zin om nu tijd hier nog verder te verspillen, maar ik wil aan het werk,” aldus de heer Le Roy. Intussen verwacht hij van de andere betrokkenen in zijn gebied dat die ook aan hun taak

De bouwmeester van Mildam

Een gebogen nog twintigden van menschen. De man die, gebouwd, voor een menscheit bezig is grond te quaderen, merkt hij niet op. Ik kach. Hij komt evenwel, misschien wij met klavertje ogen en vragen: „Wat is de bouwmeester?” „Nul.” „Wie komt u dan? Wie wilt u?” „Ik vind mij eigenlijk onverschuld door uitsluiting vragen en de afkeer die ik bij hen heers. Wie is die? De man draagt een grijs overal met de haren een kousen in. Grijz koudheid brennen. Omdat hij wel lage staat, is ik, door de oeghonde grise haren heen, naar op een bruin geïkter scheld. Hoe oud is deze man, evening, vijftienzing?” „Tien is Le Roy,” pakt ik. „Ja.” „Ik leg uit dat ik over zijn eekathedral heb gelezen, al lang

The potential of ‘Urban Green Commons’ in the resilience building of cities

Johan Colding ^{a b}, Stephan Barthel ^{a b c}

Show more

+ Add to Mendeley Share Cite

<https://doi.org/10.1016/j.ecolecon.2012.10.016> Get rights and content

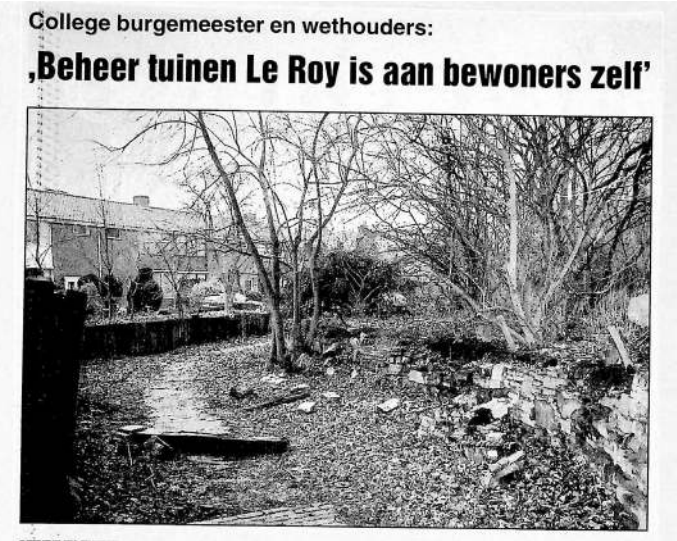
Abstract

While cultural diversity is increasing in cities at a global level as a result of urbanization, biodiversity is decreasing with a subsequent loss of ecosystem services. It is clear that diversity plays a pivotal role in the resilience building of ecosystems; however, it is less clear what role cultural diversity plays in the resilience building of urban systems. In this

Participatie goeroe ...

... of solist?

En kun je de eekathedralen als een vorm van ‘**Groene Commons**’ interpreteren?

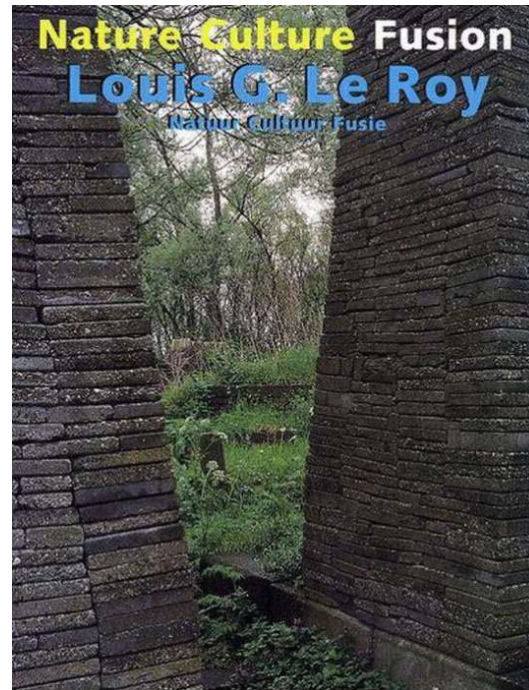
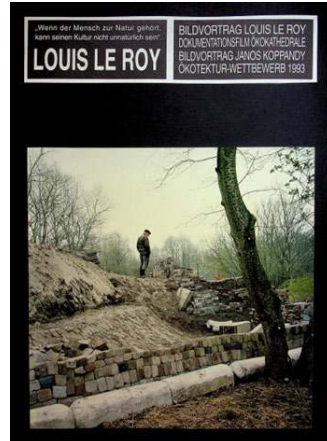
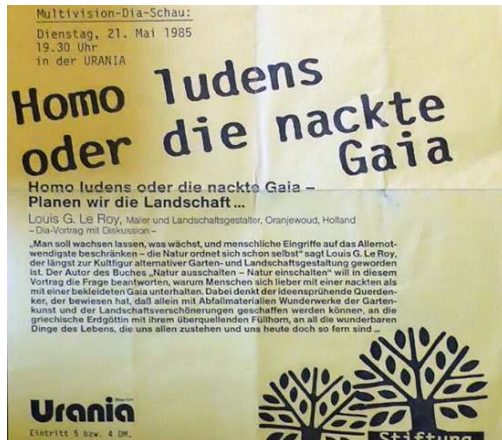

weven 3

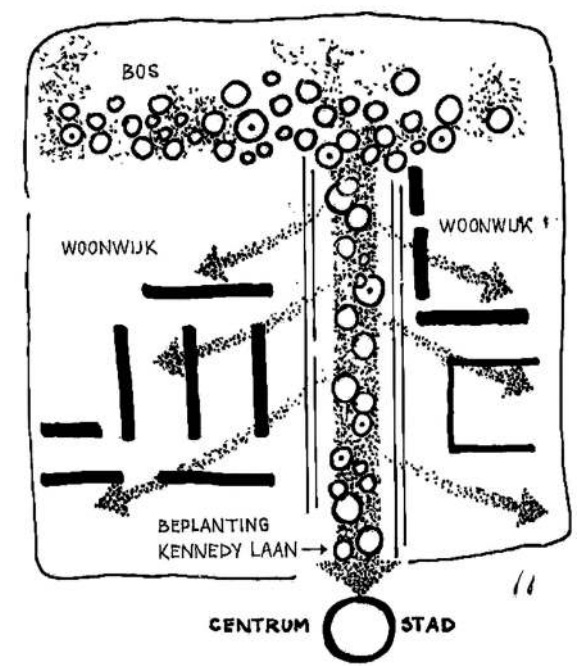
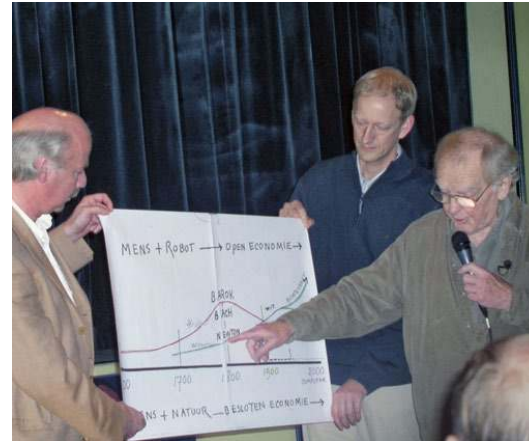
Systeemdenker

(Tijd, Complexiteit, Orde/Chaos)

Cultuurfilosoof

(Natuur/Cultuur, Symbiose)

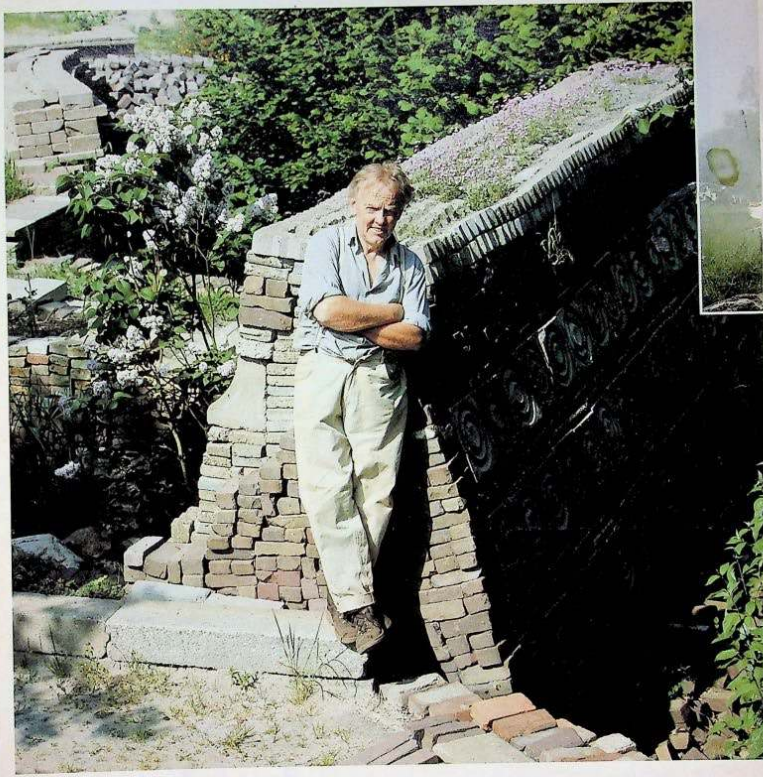
Criticus

(architectuur, stedenbouw, landschap)

Leraar/dominee

(lezinggever)

weven 4

De ecotect

34 ACHTERGROND

HP/DE TIJD 1418/1992

Wat hebben stadspuin, wilde rozen en de chaostheorie met elkaar te maken? Dat wordt zichtbaar in Friesland, waar een 'eco-kathedraal' groeit. Het vervolgverhaal van kunstenaar en filosoof Louis G. le Roy.

MATT DINGS

Je zou bijna schrijven dat het hier stil is. Maar werkelijk stil is het niet, de lucht is vol geluiden. Er wordt druk gegeten. Er joemt iets. Er ruist van alles. Verderop wordt meerstemmig gelachen. Allemaal niks voor verslaggevers, maar aangenaam is het wel, zo'n zacht gezang in het groen. De zon brandt, je wordt loom, je wordt ook een beetje lyrisch, je schrikt dat zacht gezang in het groen en maakt er een gesmoord koor in het zondorstooide lover van, het is wel een dag voor het hoge woord — en juist dan zwelt er een donker gegrom aan. Een vrachtwagen. Een grommende vrachtwagen komt achteruit over het bospad aanrijden. Aan het einde van de weg stopt hij. De laadbak gaat omhoog. Met een lading puin op de grond.

„Zo gaat dat nou twee, drie keer per week,” zegt Louis le Roy, „en dat al acht jaar lang.”

Louis Guillaume le Roy: de naam klinkt naar Franse chic, maar

de eigenaar woont gewoon in Friesland, en van deftigheid heeft hij geen last.

„Le Roy...” peinsde een collega. „...had die niet iets met wilde tuinen?” Dat klopte. Begin jaren zeventig haalde de 'wilde tuinman van Oranjewoud' een brede pers met zijn theorie dat men tuinen en braakliggende gronden maar het beste gestructureerd kon laten verwilderen. Zijn eigen achtertuin en door hem onder handen genomen groenvoorzieningen in Heerenveen, Eindhoven en Leeuwarden lichtten de filosofie toe. Eerst had hij met bouwpuin reliëf in de gebieden gebracht, toen had hij gezaaid en geplant en vervolgens had hij zich teruggetrokken. Waarna het puin al snel onder het groen was verdwenen en de terreinen zich bleken te ontwikkelen tot rijke natuurgebieden. De resultaten waren overtuigend genoeg om Le Roy een volle spreekbeurtagenda te bezorgen.

Het zou het verhaal kunnen zijn van een tuinarchitect met een neus voor marketing. Maar Le Roy is tuinarchitect noch marketeer, hij is beeldend kunstenaar en filosoof. Hij ziet zijn natuurprojecten als een groen soort barok. Met zijn landschappelijke experimenten wil hij aantonen dat natuurlijke complexiteit superieur is aan eenvoud en monocultuur. Eenvoudiger gezegd: dat rijkdom aardiger is dan armoede.

Zijn mooiste illustratie bij die stelling is te vinden in het Friese Mirdam. Zo'n dertig jaar geleden kocht hij daar een overblijfsel van een kaal weiland met een plukje produktiebos. Het was, zegt hij, een cultuursteppe die een beangstigende eenvoud vertoonde. Hij plantte en zaaide er in het wilde weg, bouwde eigenhandig een atelier, liet de fundering van een afgebroken gevangenis storten, strooide daar weer wat planten en zaden tussendoor en wachtte af.

In 1980 zocht De Tijd hem op. Zijn cultuursteppe was toen al

ACHTERGROND 35

... of alles bij en door elkaar? **Ecotect!**

HP De Tijd, 1992

De ecotect Louis le Roy, AVRO, 1982

“Louis le Roy describes himself not as an ecologist, nor as an architect, but as an ‘ecotect.’”

Architects Journal, 1986

26
Tuinen en Landschap

Vakblad voor de groenvoorziening | 18e jaargang | 29 december 2016

Le Roys gedachtegoed
actueler dan ooit

Special Groene Sector Vakbeurs

Gezamenlijke inkoop gemeenten groeit

Tweede deel serie over trekproeven

... en wat betekent dat dan voor de hedendaagse praktijk van tuin- en landschapsarchitectuur en voor de discussies rond biodiversiteit en klimaatverandering?

Samenvattend: **Ecotect**

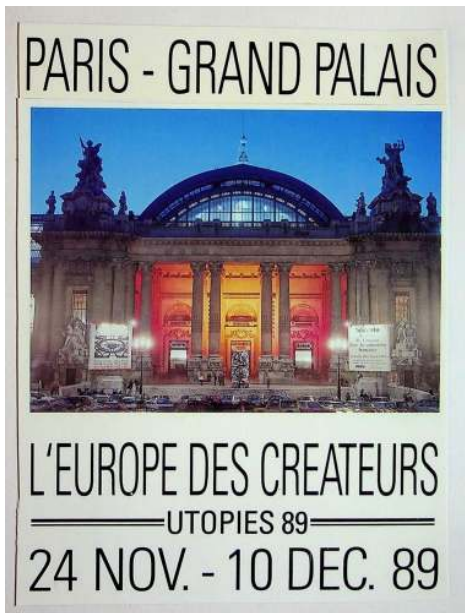
Porto Design Biennale 2021

IABR 2022 – It's about Time

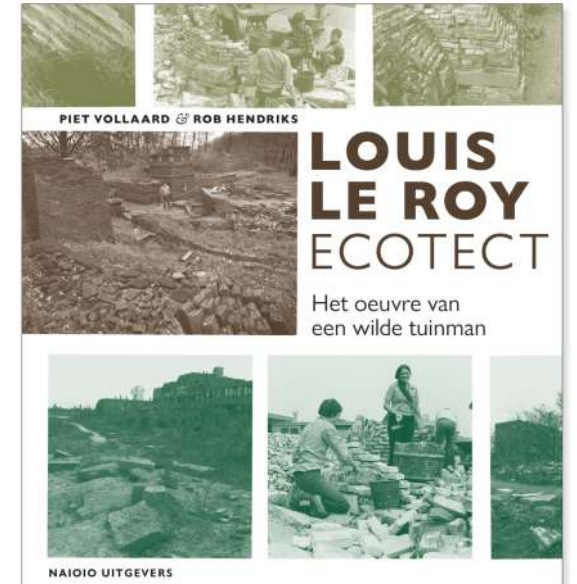

HNI 2021-2024 – Het ontwerp van het sociale

Parijs, Utopies 89, 1989

Dus tja, dat boek moet er dan ook maar eens komen ...

... we hebben een jaar, maar ja ...

... we hebben 10 minuten ...

